

Bilag til Beretn. fra Folkets Udvalgt ang. Modtagelse af Oplysninger vedr. Fragtnævnet.

Ad. 4. De herunder omhandlede Spørgsmaal vil ligeledes findes besvarede i den under 1. ommeldte Fortegnelse.

Ad 5. — — —

Ved Besvarelsen af ovenstaaende Spørgsmaal vil det formentlig med tilstrækkelig Klarhed være fremgaaet, at Fragtnævnet fuldt ud og ufortøvet har imødekommet de Krav paa Tonnage, som er blevet stillet til det; og naar det saaledes under Forhandlingerne i Folketinget (jfr. Spalte 2662) f. Eks. er fremhævet, at Borgmester Marstrand har udtalt, at 100,000 Tons Kul havde man Licence for, men at alle Kullene laa i England, fordi man ikke havde tilstrækkelig Tonnage til at bringe dem hjem, og at noget lignende var Tilfældet med Hensyn til andre betydelige Kulmængder, saa er det jo muligt, at dette er rigtigt, men der er ikke, som det vil ses af Fremstillingen, tilgaaet Fragtnævnet nogen som helst Meddelelse herom. For alle de til Udgangen af Aaret 1916 indkomne Rekvissioner, med Undtagelse af nogle ganske faa mindre Ladninger (se den specificerede Fortegnelse), for hvilke det har været umuligt at stille passende Baade til Disposition, er der stillet Tonnage.

Naar det ligeledes er blevet hævdet, at de i Fragtnævnet siddende Redere skulde være interesserede i ikke at hjælpe Samfundet til billig Tonnage, fordi de derved vilde berøve sig selv en meget betydelig Indtægt, saa hviler dette paa en fuldstændig Misforstaaelse. Rent bortset fra, at man bestemt maa afvise enhver Paastand om, at Fragtnavnets Medlemmer, selv om de havde været stærkt interesserede igennem deres Selskaber, ikke skulde have vidst at gøre deres Pligt lige overfor Samfundet, kan det oplyses, at disse Redere repræsenterer ca. to Trediedele af den danske Tonnage og altsaa skulde bære ca. to Trediedele af de Reduktioner, som blev givet. Paa egne Skibe har disse Redere imidlertid kun hjemført 19,675 t, fordi den Del af deres Tonnage, der var disponibel, kun for en meget ringe Del er egnet til Kul fart, og naar man ser, at hele den for Kul stillede Tonnage andrager ca. 320,000 t, vil det uden yderligere Forklaring med Lethed forstås, at Fragtnavnets Redere som saadanne har været stærkt interesserede i lave Fragter for Kullene, ikke mindst fordi man for ca. 145,000 t har maattet tage sin Tilflugt til udenlandsk Tonnage, saa at høje Kulfragter ikke en Gang kunde blive en Indtægt for Rederstanden som Helhed.

Selv om enkelte af ovenstaaende Bemærkninger falder noget udenfor Besvarelsen af de direkte Spørgsmaal, der er stillede til Fragtnævnet, vil man dog i Betragtning af Karakteren af mange af de Bemærkninger, der er blevet fremsat om Fragtnavnets Virksomhed, sætte Pris paa, at nærværende Oplysninger kommer i Udvalgenes Besiddelse. Fragtnævnet kunde ligeledes ønske at gøre følgende Bemærkninger, der rigtignok ikke har noget med selve Navnets Virksomhed at gøre, men derimod berører Skibs fartens Stilling i al sin Almindelighed.

Det er fra en enkelt Side i Rigsdagen blevet fremhævet — uden at det fra autoritativ Side er blevet imødegaaet —, at Skibsrederne ved Krigens Begyndelse og ogsaa nu, naar der er nogen større Risiko, ikke er sene til at gardere sig, henvende sig til Staten om at ordne Forholdet saaledes, at deres Risiko bliver mindre, o. s. v. Saadanne Udtalelser hviler jo paa et fuldstændigt Fejlsyn. Det høje Ministerium vil vide, at Krigsforsikringen for danske Skibe ikke er oprettet af Hensyn til Redernes specielle, egoistiske Interesser, men af Hensyn til Samfundets Tarv. Paa det daværende Tidspunkt ligesom nu for Tiden var Risikoen ved at sejle egentlig ikke til at beregne, og Skibsfarten som saadan vilde i Grunden, naar Hensyn udelukkende skulde tages til dens Interesser, have foretrukket at lægge Skibene op, indtil der blev mere Klarhed; men det stod den Gang ligesom nu Skibsfarten klart, at det af Hensyn til hele Samfundets Tarv var ønskeligt at holde Skibsfarten i Gang, selv om det skulde betyde store Ofre fra Skibsfartens Side. Derfor foreslog Skibsfarten Oprettelsen af en gensidig Krigsforsikring, hvori Statens Repræsentanter er i Majoritet, og hvori Præmierne ogsaa stadig er ansatte saaledes, at der ikke er nogen Sandsynlighed for Under-skud. Og Skibsfarten gjorde mere end det; den og dens Bankforbindelser gjorde det — ved at stille en ganske betydelig Garantikapital til Raadighed og indsætte denne som Risiko — muligt at oprette Instituttet for Vareforsikring, for at der ikke fra Købmændenes Side skulde lægges det internationale Handelssamkvem Hindringer i Vejen. Den Indsats, som Skibsfarten har gjort baade den Gang